

DISPUTATIO SECUNDA.
DE ATTRIBUTIS SEV PASSIO-
NIBVS ENTIS.

Summa Dicendorum in hac secunda Disputatione.

NUMERO primo ponuntur opiniones de distinctione passionum entis. Num. 2. ponuntur rationes impugnantes distinctionem attributorum entis. Num. 3. adducuntur octo rationes pro distinctione attributorum entis. Num. 4. solvuntur rationes impugnantes distinctionem attributorum entis. Num. 5. Respondetur rationibus positis pro distinctione attributorum entis. Num. 6. deciditur distinguere attributa entis formaliter. Num. 7. Openditur quomodo ens contrahatur cum suis attributis? Num. 8. Openditur quomodo de uno loquendum sit iuxta duos versus opiniones? Num. 9. inuestigat quid sit Verum secundum duos versus opiniones. Num. 10. Resolvitur quid sit veritas transcendentalis, & cognitio? Num. 11. openditur quod veritas cognitiois & transcendentalis idem sint. Num. 12. Varia opiniones circa naturam boni proponuntur. Num. 13. Resolvitur rationem boni addere aliquid positivum supra ens. Num. 14. Agitur de esse Damnatiorum. Num. 15. ponuntur decem rationes quod in Damnatu sit melius esse quam non esse. Num. 16. afferuntur quatuordecim rationes probantes quod in Damnatu esset melius non esse quam esse. Num. 17. Solvuntur rationes posite pro esse damnatiorum. Num. 18. Solvuntur rationes posite contra melius esse damnatiorum. Num. 19. Concluditur quod melius esset in Damnatu non esse, quam esse.

Aperitur Disputationis
status.

CIVM est disputatione superiori de quidditate entis, quare debitus ordo postulat vt de eius passionibus inquiramus, quæ ab alijs attributa entis nuncupantur, ab ijs nimirum præsertim, qui non concedunt enti vt ens est, veras passiones seu proprietates, sed veluti ad modum nostrum concipiendi, id est quod nolter intellectus eas attribuit enti, quamvis sincere loquendo, eas de se ens non habeat, sicut Theologi dicunt multa esse attributa in Deo, id est quasdam perfectiones, quas attribuitur Deo instar proprietatum, & quia non sunt veræ proprietates à natura diuina separabiles, ideo dicuntur proprietates attributivæ.

Thomistæ, qui nullam ponunt inter attributa entis, & ipsum ens, diuisionem nisi rationis, verissime ea vocant attributa: sed Scotistæ, qui admittunt distinctionem ex natura rei, melius dicent esse passionis seu proprietates entis.

Circa quas vnum recipimus vt certum, nempe earum numerum, & earum ordinem: vulgo

earum ternarius admittitur numerus, & sunt Unum, Verum, Bonum: & quamvis ab alijs enumeretur aliquid, & res, attamen reipsa cum præcedentibus coincidunt, & præsertim cum ipso ente quod est subiectum dictarum trium passionum.

Ordo verò earum communiter receptus est iste, quod Verum primum locum obtineat, postea Verum, denique Bonum.

Quinque partitionibus totam hanc materiam de passionibus entis expediemus. Prima erit communis omnibus: Secunda erit de Vno: Tertia de Vero: Quarta de Bono: & Quinta an in Damnatu sit melius esse, quam non esse?

Partitio I.

De Distinctione passionum entis ab ipso ente.

DE ijs agunt Philosophi, interpretes quidem Aristotelis. in 4. Metaph. vt Flandrensis q. 3. a. 8. Soncinas q. 21. Jauellus q. 3. Fonseca in cap. 2. q. 5. Suarez disp. 3. Auerla 2. romo q. 4. scilicet 2. Meurissus lib. 2. Metaph. q. 1. De Mendoza disp. 3. Meta. scilicet 2. Masius lib. 2. de transcendensibus, & ante hos recentiores Petrus Niger 1. parte clypei q. 7. tum alij Philosophi postquam egerunt de quidditate entis.

Duplex in genere reperitur opinio. Prima Thomistarum communis, attributa entis non distinguuntur ab ipso ente positivè & ante opus intellectus, sed tantum aut per rationem aut negativè: qui hoc vltimum asserunt, volunt attributa entis tantummodo addere supra ens negationem.

Alterà est Scotistarum vnanimè sententium ens & attributa entis non esse negationes aut priuationes, sed ens qualitativum additum enti quidditati. Item distinguunt ab ente quidditati ex natura rei, & plusquam per rationem etiam ratiocinatam, vt insinuatum est part. 3. superioris disputationis, explicando doctrinam Scotistarum dicentium ens non prædicari in quid de suis passionibus. Clypeo primo rationes, quibus fulciuntur Thomistæ, adducemus: In secundo argumenta pro doctrina Scotistica: In tertio subdetur responsio rationibus Thomistarum: In quarto impetum Scotistarum pro vtriusque sustinebunt Thomistæ: In decisione peracti certaminis nos Iudices constituemus.

CLYPEVS SECUNDVS.

Rationes Scotistarum.

TVM rationes generales pro indistinctione attributorum entis ab ente, tum speciatim pro indistinctione vnius ab ente referemus.

B 3

Prima

Num. 1.
Opiniones de
distinctione
passionum
entis.

Num. 2.
Ponuntur
esse rationes
improbantes
distinctionem
attributorum
entis.